

Subota, 28.03.2020.g.

I dalje me drži neka unutarnja radost i mir. Da će sve, u ovim kušnjama

koje svi prolazimo, biti dobro.

Tu moju radost i mir dodatno su jučer osnažile riječi iz Evandjelja po

Marku koje je pročitao naš dragi Papa Franjo u svojem obraćanju nama i

svijetu:

"Kad se spustila večer, Isus reče učenicima: 'Prijedimo na drugu stranu jezera.'

Oni otpustiše narod i povezoše ga u lađici iz koje je propovijedao. Za

njima se otisnu i druge lađice.

Odjednom se podiže silna oluja. Visoki valovi počnu se prelijevati u lađicu

tako da se gotovo posve napunila vodom.

Isus je spavao na krmi s glavom na jastuku. U panici su ga probudili

vičući: 'Učitelju! Zar ti uopće ne mariš što ćemo izginuti?'

Isus se probudi, zaprijeti vjetru te reče moru: 'Utišaj se! Umukni!' Vjetar

prestane i nastane velika tišina.

On upita učenike: 'Što ste se toliko prestrašili? Zar još nemate vjere?'

Oni su bili silno prestrašeni. Pitali su jedan drugoga: 'Pa tko je on da mu

se i vjetar i more pokoravaju?''

Posebno ove riječi, koje je Gospodin Isus uputio prestrašenim učenicima:

"Što ste se toliko prestrašili? Zar još nemate vjere?"

Te riječi je dragi Papa sigurno izabrao radi ohrabrenja svima nama, da se

ovih dana preispitamo gdje i što smo sa svojim životom a posebno sa

svojom vjerom.

Često se ovih uhvatim u raznim razmišljanjima u vezi posla, što će i kako

biti. Pa mi onda sijevaju razne ideje što i kako bi trebao činiti, često ideje

koje su na rubu neke zakonitosti i pravednosti.

Sotona i njegovi zli demoni stalno me bombardiraju sa time da se moram

pripremiti, da moram planirati budućnost, postići neku sigurnost, itd.

I krenem tako...

No, Gospodin mi kroz svakodnevnu molitvu, gledanje misa i propovijedi

na televiziji, čitanje raznih duhovnih tekstova, razgovore s drugim ljudima,

stalno poručuje da će sve biti dobro.

I ja u to čvrsto vjerujem!

Jer i dalje, bez obzira na razinu ljudske i gospodarske krize koja je počela

u svijetu i u mojem okruženju, ja i dalje u sebi nosim mir i radost.

I što je najvažnije, taj isti mir i radost nastojim prenijeti svima oko sebe.

Sada sam još bolje shvatio svrhu darova koje sam dobio od Gospodina.

Da služim drugima... Da oni koji nemaju materijalnih sredstava, koji

nemaju mira i radosti u Kristu, kojima su sotona i njegovi zli duhovi

"stisnuli" glave o pod raznim strahovima i tjeskobama o sadašnjosti i

budućnosti, od mene sve to dobiju, u obimu i na način kako im to mogu

dati...

Svu tu radost i mir u sebi i sve te darove koje imam, i svrhu zbog čega mi

je Gospodin sve to podario najbolje opisuju riječi pjesme MILOSTI JE

ČAS:

Kruh svoj s gladnim dijeli, tužna razveseli,

bolesna pohodi, slijepca k cilju vodi!

Milosti je čas, Isus zove nas!

Žedna vodom poji, tjeskobna spokoji,

samotnom pristupi, srca ne otupi.

Milosti je čas ...

Mira tvorac budi, nikoga ne sudi,

potlačena brani. Blagi sad su dani

Milosti je čas ...

Protivnika ljubi, nadanja ne gubi.

Kristu budi vjeran, Duhom naprijed tjeran.

Milosti je čas ...

Da, riječi ove prekrasne pjesme opisuju što i kako činiti svakome od nas

koji tvrdimo da smo Kristovi i koji u ovim danima kušnji imamo radost i

mir u srcu i duši.

Najprije ispitajmo sebe i svoju vjeru u kontekstu svega što se događa

nama i svugdje oko nas.

Ako imamo strahove, tjeskobe, nemire, dignimo glavu i otjerajmo sve to

iz naših misli i naših srdaca kroz osobnu i zajedničku molitvu.

I posebno kroz razmatranje i čitanje Biblije...Evandjelja su tako puna

odgovora...

A onda, kada se osnažimo, dignimo glavu i pogledajmo oko sebe...

Sigurno nas netko treba...

GOSPODIN MOJ, I BOG MOJ, I SVE MOJE!

